

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 18C/175/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3814215609
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Kotríková
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2016:3814215609.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Zuzanou Kotríkovou v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o. Bratislava, Pajštúnska č. 5, IČO 36 613 843, proti odporkyňi: X. O., narodená XX.X.XXXX, bytom Z., E. XXXX/XX/X o zaplatenie 4.943,26 EUR za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianske združenie VŠEOBECNÁ OCHRANA PRÁV SPOTREBITEĽOV, so sídlom Šafárikovo námestie 7, 811 02 Bratislava, zast. JUDr. Bohdanom Jakubisom, advokátom, so sídlom v Bratislave, Dobrovičova 13, takto

rozhodol:

I. Návrh z a m i e t a .

II. Odporkyňi náhradu trov konania nepriznáva.

III. Navrhovateľ je povinný nahradiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporkyne trovy konania, spočívajúce v trovách právneho zastúpenia v sume 1.101,71 EUR na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Bohdana Jakubisa, vedený v Tatra banke, a.s., č.ú.: XXXXXXXXXXX/XXXX v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ sa návrhom z 15.08.2014, doručeným súdu dňa 27.08.2014 domáhal proti odporcovi prostredníctvom svojho právneho zástupcu zaplatenia 4 943,26 EUR s úrokom z omeškania vo výške 349,57 EUR , s úrokom z omeškania vo výške 8,5% ročne zo sumy 4 943,26 EUR od 12.08.2013 do zaplatenia a náhrady trov konania. V návrhu uviedol, že odporca dňa 10.11.2008 uzatvoril s právnym predchodcom navrhovateľa (Slovenskou sporiteľňou a.s. ďalej len SLSP, a.s.) zmluvu č. 373421975, na základe ktorej poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi peňažné prostriedky. Súčasťou zmluvy sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu. Navrhovateľ zastáva názor, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa §§ 497 až 507 Obchodného zákonníka a zák.č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch. Pohľadávka navrhovateľa ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu 8 118,50 EUR a pozostávala z istiny 6.128 EUR, riadneho úroku 1.375,56 EUR, úroku z omeškania 552,15 EUR a ostatného príslušenstva 62,79 EUR, ktorú sumu spolu s úrokom z omeškania 552,15 EUR si navrhovateľ v tomto konaní neuplatňuje. Postupca poskytol odporcovi úver vo výške 5.178,25 EUR , ktorý mal byť splácaný v mesačných splátkach vo výške 79,73 EUR vždy k 20.dňu v mesiaci. Navrhovateľ si v tomto konaní uplatňuje splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.10.2015 v počte 62 a celkovej výške 4.943,26 EUR. Navrhovateľ si tiež uplatňuje v súlade s § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka úrok z omeškania počnúc dňom splatnosti každej splátky úveru samostatne. Pri splátkach , ktorých splatnosť mala vzniknúť po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru dňa 11.08.2013 si navrhovateľ uplatňuje úrok z omeškania od toho dňa. Odporca odo dňa postúpenia pohľadávky ku dňu podania žalobného návrhu neuhradil žiadnu sumu.

Podaním z 23.09.2014, doručeným súdu dňa 26.09.2014 do konania vstúpil vedľajší účastník na strane odporcu Občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov, zastúpené JUDr. Bohdanom Jakubisom; podaním z 13.11.2014, doručeným súdu 18.11.2014 vzniesol vedľajší účastník v konaní námietku premlčania celého nároku podľa § 101 a 103 Občianskeho zákonníka. Uviedol, že prvá objektívna možnosť vykonania práva je okamihom, keď veriteľ mohol najskôr o splnenie požiadať. V danom prípade mohol veriteľ zosplatiť úver už v prípade, že odporca bol v omeškaní so splatením jednej splátky o viac ako 10 dní. Od tohto momentu zároveň začala plynúť premlčacia doba. Navyše je zjavné z navrhovateľom predložených dôkazov, že v čase postúpenia pohľadávky 27.06.2013 bol odporca v omeškaní s vrátením finančných prostriedkov 1221 dní. Žaloba vo veci samej bola na súd podaná dňa 27.08.2014. V čase od postúpenia pohľadávky do podania žaloby uplynulo ďalších 426 dní, v čase podania žaloby teda omeškanie predstavovalo spolu 1647 dní, čo je viac ako 4 roky. Na základe uvedeného vedľajší účastník navrhol, aby súd návrh v celom rozsahu zamietol a zaviazal navrhovateľa na náhradu trov konania. Podaním z 08.04.2015, doručeným súdu 13.04.2015 k aktívnej legitimácii navrhovateľa a k samotnému postúpeniu pohľadávky namietol, že podľa § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka, alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku, zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou, ak bez súhlasu klienta. Z uvedeného jednoznačne vyplýva, že banka môže postúpiť iba pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku, teda banka môže postúpiť iba nesplácanú časť peňažného záväzku spolu s príslušenstvom a celý záväzok až po jeho predchádzajúcom zosplatení za predpokladu dodržania postupu podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. Postupca, ktorému bola pohľadávka postúpená bankou je tak povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta vyzvala na splnenie svojho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so splatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Tiež pre absenciu výpisu z úverového účtu alebo iného dôkazu o bezhotovostnej operácii v prospech účtu dlžníka nemožno považovať za dokázanú existenciu pohľadávky navrhovateľa zo zmluvy o úvere. V zmysle čl. I. tejto zmluvy totiž k poskytnutiu úveru a vzniku záväzku dlžníka vrátiť ho dochádza až okamihom poskytnutia peňažných prostriedkov, taktiež nemožno považovať že preukázanú podmienku 90-dňového omeškania odporcu s niektorou splátkou, ako ani to, že by bol aj písomne vyzvaný na splnenie svojho záväzku zo zmluvy. Navrhovateľ tak nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté, a že pohľadávka bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z., nemožno tak považovať za dokázané platné postúpenie pohľadávky na navrhovateľa a že tento je oprávnený pohľadávku voči odporcovi uplatňovať pred súdom. S poukazom na § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka namietol porušenie spotrebiteľského práva, keď v danom prípade má za to, že navrhovateľ (resp. právny predchodca) úver zosplatiť v rozpore s týmto ustanovením, keď takýto postup odporuje zákonu, preto je podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Žiadal s poukazom na uvedené žalobný návrh v celom rozsahu zamietnuť, keď navrhovateľ v konaní nedokázal, že pohľadávka voči odporcovi v čase jej postúpenia na navrhovateľa existovala, teda že finančné prostriedky boli skutočne odporcovi poskytnuté a že bola spôsobilá na postúpenie v zmysle § 92 ods. 8 zák.č. 483/2001 Z.z. , nemožno tak považovať za dokázané, že postúpenie je platné a že navrhovateľ je v konaní oprávnený túto pohľadávku pred súdom uplatňovať. Namietol zároveň porušenie spotrebiteľského práva podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka keď zákon vyžaduje, aby veriteľ upozornil dlžníka, že si uplatňuje právo na zaplatenie celého dlhu, veriteľ však musí vopred notifikovať uplatnenie svojho práva aspoň v 15-dňovej lehote, teda nemožno jedným oznámením upozorniť dlžníka, že je v omeškaní a zároveň tým istým oznámením vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru, obsahom upozornenia je, že veriteľ si uplatňuje právo na zaplatenie celej pohľadávky. Vedľajší účastník si uplatnil trovy konania.

Navrhovateľ prostredníctvom právneho zástupcu v podaní z 30.12.2014 na výzvu súdu bližšie špecifikoval pohľadávku navrhovateľa čo do právneho dôvodu a výšky. Za účelom preukázania platobnej disciplíny splácania úveru odporcom predložil položkový výpis obrátov na úverovej zmluve s popisom transakcií na úverovom účte. K námietke premlčania vznesenej vedľajším účastníkom v podaní z 08.04.2015 uviedol, že podľa § 100 ods. 1 zák.č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník na premlčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka a vedľajší účastník nemôže sám vzniesť námietku premlčania. Ide o hmotnoprávny úkon, ktorý vedľajšiemu účastníkovi nepatrí. Navrhovateľ si v konaní uplatňuje nepremlčané splátky úveru splatné od 20.09.2010 do 20.10.2015. Splátky pôvodne splatné od

20.08.2015 do 20.10.2015 sa stali splatnými dňa 11.08.2013, kedy navrhovateľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru. Ďalej poukázal na to, že zmluva o úvere upravená ust. § 497 až 507 Obchodného zákonníka je tzv. absolútnym obchodom, čo znamená, že sa tento právny vzťah bez ohľadu na povahu jeho účastníkov spravuje Obchodným zákonníkom. V podaní z 10.02.2016, doručenom súdu 11.02.2016 navrhovateľ uviedol k námietke jeho aktívnej legitímácie v konaní, že súdu predložil relevantné oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky, ktorý spolu s podacími hárkami preukazuje odoslanie tejto písomnosti odporcovi a zakladá tak aktívnu legitímáciu navrhovateľa v konaní. Na základe dopytovania pôvodného veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. navrhovateľa informovala, že výzva z 15.06.2010 nebola zasielaná doporučené, ale len obyčajnou poštovou zásielkou v zmysle bodu 10.3 Všeobecných obchodných podmienok. Navrhovateľ zastáva názor, že ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách nemožno spájať s aktívnou legitímáciou navrhovateľa ako postupníka pohľadávky. Opätovne poukazuje na názor doc. JUDr. Kristiána Csacha, PhD. LL.M. publikovaný v časopise Súkromné právo č. 1/2015. Z vyššie uvedeného vyplýva, že doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi v zmysle § 92 ods. 8 Zákona o bankách nie je podmienkou pre platné postúpenie pohľadávky. S nedoručením takejto výzvy môžu byť spojené len sankcie vyplývajúce zo Zákona o bankách. Zároveň navrhovateľ predložil Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti SLSP, a.s. z 20.05.2013. Vzhľadom na to, že navrhovateľ nedisponoval od pôvodného veriteľa informáciou, že by v predmetnej veci prišlo k vyhláseniu mimoriadnej splatnosti úveru, navrhovateľ podaním z 19.07.2013 vyzval odporcu na úhradu postúpenej dlžnej sumy a zároveň vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru.

Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, jeho neúčast' na pojednávaní ospravedlnil jeho právny zástupca, taktiež právny zástupca vedľajšieho účastníka ospravedlnil neprítomnosť vedľajšieho účastníka na pojednávaní, vyjadrili súhlas s pojednávaním a rozhodnutím v ich neprítomnosti, súd preto pojednával v zmysle § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa a vedľajšieho účastníka na strane odporcu.

Súd vykonal vo veci dokazovanie a to výsluchom odporkyne, oboznámením sa s listinnými dôkazmi tvoriacimi obsah spisu a to najmä so Zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX, Všeobecnými obchodnými podmienkami, oznámením SLSP, a.s. o postúpení pohľadávky, výzvou k úhrade a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti navrhovateľom, Zmluvou o postúpení pohľadávok, prílohou č.1,2, pokusom o zmiar, vstupom vedľajšieho účastníka do konania - oznámením, jeho písomnými vyjadreniami, písomnými vyjadreniami navrhovateľa, oznámením SLSP, a.s. k žiadosti súdu, Zostavou prehľadu transakcií úveru, výzvou SLSP, a.s. a ďalšími listinami založenými v spise, na základe čoho zistil nasledovný skutkový stav :

Dňa 10.11.2008 medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenskou sporiteľňou a.s. ako veriteľom a odporkyňou ako dlžníkom bola uzatvorená zmluva o splátkovom úvere č. 0373421975. Na základe uvedenej zmluvy právny predchodca navrhovateľa poskytol odporkyňi úver vo výške 5.178,25 EUR (156.000,- Sk). Úroková sadzba úveru bola dohodnutá vo výške 12,95 % ročne v deň uzatvorenia úverovej zmluvy, so splatnosťou prvej splátky dňa 20.12.2008, so splatnosťou k 20. dňu v kalendárnom mesiaci a s konečnou splatnosťou úveru k 20.10.2018. Splatnosť úrokov bola dohodnutá mesačne v posledný deň kalendárneho mesiaca. Výška mesačnej splátky bola dohodnutá na 79,73 EUR (2.402,- Sk).

Listom zo dňa 09.07.2013 označeným ako Oznámenie o postúpení pohľadávky podľa § 526 zák.č. 40/1964 Zb. oznámila SLSP, a.s. že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok z 27.06.2013 postúpila pohľadávku vo výške 8 118,50 EUR na navrhovateľa.

Listom z 19.07.2013 navrhovateľ vyhlásil k 19.07.2013 mimoriadnu splatnosť úveru a žiadal odporkyňu o okamžité uhradenie dlžnej sumy najneskôr do 03.08.2013.

Listom z 20.05.2013, podľa priloženej doručenej odporkyne dňa 28.05.2013 SLSP, a.s. vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 17.05.2013 v zmysle bodu 7.6.1 VOP.

Výzvou z 15.06.2010 SLSP, a.s. ako veriteľ vyzvala odporkyňu na úhradu dlžnej sumy do 10 dní od doručenia výzvy. Doručka ako dôkaz o doručení tejto výzvy odporkyňi predložená nebola.

Odporkyňa na pojednávání uviedla, že dlžnú sumu nemá z čoho zaplatiť, žiadala preto žalobu zamietnuť. Potvrdila, že úver na základe zmluvy o úvere od SLSP, a.s. čerpala, suma 156.000,- Sk jej bola poukázaná na účet, finančné prostriedky použila na zariadenie detskej izby a do bytu. V tom čase bývala spolu s druhom, s ktorým boli dohodnutí, že tento úver budú platiť spolu, splátky úveru mesačne platila, pokiaľ mala peniaze. Na adrese Handlová, ČSA 40 už nebýva 5 - 6 rokov, bývalý druh jej poštové zásielky určené pre ňu neodovzdával a zahadzoval ich. T.č. nemá odporkyňa žiadny príjem, je nezamestnaná.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávání zotrval na svojich písomných vyjadreniach, poukázal na skutočnosť, že sa jedná o absolútny obchod s odkazom na právny názor NS SR sp. zn. 6MCdo /4/2012. Odporca celkom na úvere uhradil sumu 1.851,82 EUR, riadne a včas uhradil splátku naposledy zrejme v 12/2008, po tejto úhrade bola vykonaná úhrada po 5 mesiacoch 4.5.2009 vo výške 160,28 EUR a naposledy v sume 50,34 EUR dňa 29.12.2009.

Právny zástupca odporcu a vedľajšieho účastníka na strane odporcu na pojednávání žiadal žalobný návrh zamietnuť v celom rozsahu, z dôvodov uvedených v písomných vyjadreniach k žalobnému návrhu. Namietol absenciu aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa pre nedodržanie zákonného postupu pri postupovaní pohľadávky odporcu. Namietol skutočnosť, že navrhovateľ nepožíva štatút banky a teda nemôže zosplatiť úver, nakoľko takéto právo prislúcha len subjektu, ktorý má bankové povolenie. Považoval žalobný nárok za premičaný podľa Občianskeho zákonníka, ktorým sa predmetný právny vzťah spravuje, keď k poslednej úhrade zo strany odporcu došlo ku dňu 29.12.2009.

Podľa § 2 písm. a) zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme.

Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Obchodný zákonník“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 524 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník v znení neskorších predpisov (ďalej len „Občiansky zákonník“), veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

Podľa § 92 ods. 7 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov, v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o bankách“), ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 100 ods. 1 Občianskeho zákonníka právo sa premĺči, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premĺčanie súd prihliadne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premĺčania dovoľá, nemožno premĺčané právo veriteľovi priznať.

Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premĺčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

Podľa § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premĺčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh, začne plynúť premĺčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premĺčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

Podľa § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. (Občiansky súdny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Vykonaným dokazovaním má súd preukázané, že v prejednávanej veci sa navrhovateľ ako postupník domáhal voči odporkyňi zaplatenia sumy 4 943,26 EUR s príslušenstvom, pričom ide o pohľadávku, ktorú mal nadobudnúť na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 27.06.2013 od postupcu, právneho predchodcu navrhovateľa, Slovenskej sporiteľne a.s., IČO: 00 151 653, ktorá je bankou. Zmluvu o postúpení pohľadávky z 27.06.2013 navrhovateľ do konania predložil rovnako ako ním označené oznámenie o postúpení pohľadávky. Pohľadávka vznikla na základe zmluvy o splátkovom úvere uzatvorenej medzi právnym predchodcom navrhovateľa, Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a odporcom podľa zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s Obchodným a Občianskym zákonníkom. Súd vyvodil ten záver, že žalobný návrh nebol podaný dôvodne. V prvom rade sa zaoberal otázkou aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa, pričom v tejto súvislosti poznamenáva, že súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta. Aktívnu vecnou legitímáciou sa pritom rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - navrhovateľovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane navrhovateľa), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane odporcu) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľ nie je aktívne legitimovaný na podanie tohto návrhu, nakoľko súdu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia nepreukázal svoju aktívnu vecnú legitímáciu. Súd v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ resp. jeho zástupca bol v rámci predvolania na pojednávanie súdom poučený v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p., tiež bol súdom vyzývaný na predloženie relevantných dôkazov v konaní, pričom relevantný dôkaz preukazujúci jeho aktívnu legitímáciu v konaní z titulu postúpenia pohľadávky súdu do rozhodnutia vo veci samej nepredložil. Pokiaľ vedľajší účastník na strane odporkyne namietať v konaní nepreukázanie doručenia výzvy SLSP, a.s. z 15.06.2010 a tým nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa v predmetnom konaní, súd poukazuje na názor Krajského súdu v Trenčíne vyslovený v rozhodnutí č.k. 5Co/460/2015 -138 zo dňa 13.01.2016, ak navrhovateľ doložil len samotný text výzvy bez toho, aby doložil akýkoľvek doklad o tom, že predmetná výzva bola odporcovi skutočne aj zaslaná. Pokiaľ tak navrhovateľ neurobil, nepredložil zároveň doklad o svojej aktívnej vecnej legitímácii a preto v konečnom dôsledku bol správny postup súdu prvého stupňa, ktorý dospel k záveru, že práve z tohto dôvodu je potrebné návrh ako nedôvodný zamietnuť.

Právna úprava postúpenia pohľadávky je všeobecne upravená v § 524 Občianskeho zákonníka a spočíva v tom, že do existujúceho záväzku namiesto doterajšieho veriteľa (postupcu) vstúpi nový veriteľ (postupník) na základe zmluvy uzatvorenej medzi nimi. Postúpením pohľadávky teda dochádza k zmene v osobe veriteľa tak, že novým veriteľom sa stane postupník a nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Pri tzv. bankových úveroch, kde postupcom je banka, je zároveň pre platné postúpenie pohľadávky nutné dodržať podmienky stanovené v ustanovení § 92 ods. 7 zákona o bankách v znení účinnom ku dňu uzatvorenia zmluvy (v súčasnosti ustanovenie § 92 ods. 8), ktoré je špeciálnou

úpravou voči všeobecnej úprave postúpenia pohľadávok. Podľa prvej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách, možno pohľadávku banky aj bez súhlasu dlžníka postúpiť inej osobe (aj osobe, ktorá nie je bankou) v prípade, ak dlžník mešká napriek písomnej výzve banky s čo i len časťou svojho záväzku najmenej 90 dní. Podľa druhej vety § 92 ods. 7 zákona o bankách banka nemôže postúpiť pohľadávku bez súhlasu dlžníka, ak dlžník pred postúpením pohľadávky uhradil banke omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, ibaže by súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke presiahol jeden rok (druhá veta za bodkočiarkou). Z predmetného ustanovenia zároveň vyplýva, že postúpené môžu byť iba splatné pohľadávky a nie pohľadávky, ktorých splatnosť nastane až po postúpení pohľadávky.

Spôsobilým predmetom postúpenia v zmysle § 92 ods. 7 zákona o bankách teda môže byť iba pohľadávka alebo jej časť, ktorá je už splatnou a to za predpokladu predchádzajúcej písomnej výzvy banky a nepretržitého omeškania dlhšie ako 90 kalendárnych dní. Uvedené predpoklady sú zákonným predpokladom pre platné postúpenie pohľadávky banky. Musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky (napríklad uznesenie Krajského súdu Prešov sp. zn. 6Co/119/2013 zo dňa 29. 05. 2014). Banka je teda oprávnená postúpiť časť peňažného záväzku, s ktorým je dlžník aktuálne napriek písomnej výzve banky v omeškaní viac ako 90 kalendárnych dní.

V konaní bolo navrhovateľom tvrdené, že dňa 27.06.2013 bola uzatvorená zmluva o postúpení pohľadávok medzi postupcom Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 a navrhovateľom ako postupníkom, ktorej predmetom malo byť aj postúpenie pohľadávky voči odporkyni zo zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.11.2008. V konaní bolo preukázané, že SLSP, a.s. pred postúpením pohľadávky vyhlásila mimoriadnu splatnosť úveru a že v takémuto vyhlásení došlo až zo strany navrhovateľa dňa 06.02.2013. Súd tak skúmal súčasné splnenie oboch podmienok uvedených v § 92 ods. 7 zákona o bankách (písomná výzva banky, omeškanie trvajúce viac 90 dní). Súd z listín predložených navrhovateľom do vyhlásenia rozhodnutia mal preukázané, že bola odporkyňa písomne vyzvaná Slovenskou sporiteľňou a.s., IČO: 00 151 653 výzvou z 15.06.2010 na úhradu dlžnej sumy, avšak navrhovateľ v konaní nepreukázal, že táto výzva bola odporkyni skutočne aj zaslaná a doručená naviac ak odporkyňa sama v konaní potvrdila, že polovicu pošty, ktorá jej bola doručovaná na adresu Z., E. XX/X nedostala z dôvodu, že jej druh jej poštové zásielky zahadzoval a neodovzdával jej ich. Navrhovateľ tak nepreukázal, že došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, pretože nepreukázal splnenie podmienok citovaných v § 92 ods. 7 Zák.č. 483/2001 Z.z. o bankách, preto súd dospel k záveru, že postúpenie pohľadávky uplatnenej návrhom bolo neplatné podľa § 39 Občianskeho zákonníka a navrhovateľ nenadobudol pohľadávku voči odporkyni. Povinnosťou navrhovateľa v konaní bolo svoje tvrdenia súdu preukázať, pričom neunesenie dôkazného bremena vyvoláva v konečnom dôsledku nepriaznivý výsledok pre toho účastníka, ktorého zaťažuje dôkazné bremeno. Pokiaľ vedľajší účastník vzniesol v konaní aj námietku premlčania súd dodáva, že zamietol návrh pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie zo strany navrhovateľa na podanie tohto návrhu, avšak je toho názoru, že právny vzťah medzi navrhovateľom a odporkyňou sa spravuje ustanoveniami Občianskeho zákonníka a právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Je nepochybné, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporkyňou zmluvu o úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Základné práva a povinnosti sa teda odvodzujú z § 497 a nasl. ObZ. Na druhej strane je tiež zrejmé, že odporkyňa v danom prípade pri podpise zmluvy vystupovala ako fyzická osoba, ktorá úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľ (čo vyplýva aj z jeho označenia v zmluve), kým právny predchodca navrhovateľa konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Išlo pritom o typovú zmluvu, teda zmluvu, ktorá je pripravená na predtlačenom formulári, do ktorého sa vpisujú iba meniace sa údaje, pričom jej obsah nemohla odporkyňa podstatným spôsobom meniť. Vzhľadom na povahu zmluvných strán mala táto zmluva spotrebiteľský charakter. Za tohto stavu potom jednotlivé práva a povinnosti zmluvných strán nemôžu byť v rozpore s úpravou § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a keďže svojou povahou ide o spotrebiteľský úver, takáto zmluva musí mať aj náležitosti zákona č. 258/2001 Z.z.. Spornou otázkou sa v danom prípade javí posúdenie, podľa ktorého právneho predpisu je potrebné posúdiť namietané premlčanie, teda či je potrebné aplikovať ustanovenia Obchodného (ObZ) alebo Občianskeho zákonníka (OZ). Súd nijako nepopiera argumenty, že úver je absolútnym obchodom a že na úver dopadá tretia časť Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov úverovej zmluvy. Zmluva uzatvorená v danom prípade je však ako bolo uvedené vyššie zároveň aj zmluvou spotrebiteľskou. Súd sa v tomto prípade na základe nižšie uvedených úvah priklonil k názoru, že na otázku premlčania je v danom prípade potrebné aplikovať ustanovenia OZ, ktorý názor sa aj z úradnej činnosti súdu javí

ako väčšinový. V konaní nebolo sporné, že odporkyňa na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 10.11.2008 čerpala od Slovenskej sporiteľne a.s. poskytnutý úver vo výške 156.000,- Sk a tento sa zaviazala splácať v mesačných splátkach po 2.402,- Sk. Súd dospel k záveru, že predmetná pohľadávka je premlčaná. Jednotlivé mesačné splátky úveru tak, ako boli dohodnuté, sa premlčujú v súlade s § 101 a § 103 Občianskeho zákonníka v trojročnej premlčacej dobe od splatnosti jednotlivých splátok. Podľa bodu 7.6.1 písm. a) Všeobecných obchodných podmienok, keď bolo dohodnuté že banka je oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť úveru ak je klient v omeškaní so splatením jednej splátky istiny alebo úrokov ktoré trvá viac ako 10 dní. Veriteľ však musí pri zosplatnení dodržať postup podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 103 Občianskeho zákonníka začína plynúť premlčacia doba pri využití práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka už splatnosťou nezaplatennej splátky, t.j. v danom prípade najmenej splátkou splatnou k 20.02.2010, keď posledná splátka zo strany odporcu bola zrealizovaná k 26.01.2010 v sume 317,06 EUR. Trojročná premlčacia doba v dôsledku zosplatnenia preto uplynula splatnosťou najstaršej omeškanej splátky, pre ktorú využíva veriteľ právo na zosplatnenie a pokiaľ navrhovateľ podal návrh 27.08.2014, je zrejme, že ho podal po uplynutí zákonnej premlčacej doby. Pri využití práva na zosplatnenie podľa § 565 Občianskeho zákonníka nemôže veriteľ ihneď pristúpiť po omeškaní splátky k zosplatneniu, ale toto právo mu patrí až po tom, čo uplynie lehota troch mesiacov od nezaplatenia splátky. Túto lehotu poskytuje zákon spotrebiteľovi, aby si zaobstaral peňažné prostriedky na zaplatenie dlhovanej sumy a až po jej uplynutí nastáva strata výhody splátok. To však nemá vplyv na počiatok plynutia premlčacej doby podľa § 103 Občianskeho zákonníka, ktorá začína plynúť zročnosťou nesplnenej splátky, v danej veci splatnej 20.02.2010. Vzhľadom k uvedenému, súd považoval nárok navrhovateľa za premlčaný a ak by aj bola v konaní preukázaná aktívna vecná legitímácia navrhovateľa, predmetný žalobný návrh by súd zamietol pre premlčanie nároku.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. V konaní bola úspešná odporkyňa a vedľajší účastník na strane odporkyňa.

Odporkyňa aj vedľajší účastník, ktorý vystupoval na jej strane mali v konaní plný úspech. Z uvedeného dôvodu majú právo na náhradu účelne vynaložených trov konania.

Odporkyňa si žiadne trovy v konaní neuplatnila, preto jej neboli priznané. Právny zástupca vedľajšieho účastníka si vyčíslil trovy právneho zastúpenia v podaní doručenom súdu dňa 29.02.2016 v sume 1.545,80 EUR ako právny zástupca vedľajšieho účastníka. Náhrada za jeden úkon právnej služby vychádzala zo žalovanej sumy a bola vo výške 170,97 EUR. Súd priznal právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka náhradu trov konania nasledovne:

- prevzatie veci a príprava zastúpenia 1 x 170,95 EUR podľa § 13a ods. 1 písm.a) cit. vyhl.č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb) = 170,95 EUR
- vyjadrenie vo veci z 13.11.2015 = 170,95 EUR
- doplňujúce vyjadrenie z 8.4.2015 = 170,95 EUR
- vyjadrenie k odvolaniu z 14.8.2015 = 170,95 EUR
- účasť na pojednávaní dňa 24.02.2016 = 170,95 EUR
- 4 x režijný paušál á 8,39 EUR 33,56 EUR
- 1 x režijný paušál á 8,58 EUR 8,58 EUR

Spolu: 896,89 EUR

Súd právnenmu zástupcovi vedľajšieho účastníka nepriznal náhradu trov konania za úkon právnej služby označený ako „5. Zastupovanie na pojednávaní dňa“ vrátane náhrady za stratu času, cestovných náhrad a náhrady za používanie motorového vozidla 07.12.2015 z dôvodu, že v tento deň sa v predmetnom konaní nepojednávalo.

Súd priznal cestovné náhrady a náhradu za stratu času právnenmu zástupcovi ako cestovné náhrady za cestu Bratislava - Prievidza a späť v deň pojednávania 24.02.2016, za 368 km, BMW 318d,
- cestovné = 27,68 EUR
- náhrada za používanie motor. vozidla = 37,34 EUR
- náhrada za stratu času: cesta Bratislava - Prievidza a späť dňa 24.02.2016 10 x polhodina á 13,40 EUR 139,80 EUR.

Celkom trovy konania vedľajšieho účastníka predstavujú teda 1.101,71 EUR, pričom tieto trovy konania je povinný zaplatiť navrhovateľ právnomu zástupcovi vedľajšieho účastníka podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Prievidza v dvoch vyhotoveniach. O odvolaní rozhodne Krajský súd v Trenčíne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v troch rovnopisoch. Ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., teda:

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
  - ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
  - účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
  - v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
  - sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
  - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
  - rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
  - súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
  - sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
  - odvolacím súdom má byť schválený zmier;
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností;
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam;
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.);
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinnosť uložená týmto rozhodnutím nebude dobrovoľne splnená, možno podať návrh na vykonanie exekúcie.